

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Om ökade levnadskostnader vid resa

En statlig befattningshavare S — som av K M:t medgivits att med bibehållen lön men i övrigt utan kostnad för statsverket få företaga en tjänsteresa till USA för deltagande i ett möte, anordnat av en internationell kommission — hade i sin deklaration år 1963 yrkat avdrag för ökade levnadskostnader under sin vistelse därstädes.

TN avslag yrkandet.

Hos PN hemställde S att erhålla avdrag i förenämnda hänseende med 2.000 kr.

PN, som biföll framställningen, anförde. K M:t har avslagit anhållan om bemyndigande för S att företaga en resa på statsverkets bekostnad till USA för att delta i en världsorganisations möte, men medgivit S:s deltagande däri med bibehållen lön men i övrigt utan kostnad för statsverket. Under angivna förutsättningar finner PN S:s fördyrade levnadskostnader under resan utgöra utgift för inkomstens förvärvande.

Hos KR yrkade TI taxering=TN samt anförde. Såsom av K M:ts beslut framgår har K M:t avslagit en anhållan om bemyndigande för S att företaga resan på statsverkets bekostnad. Dock medgavs, att S fick delta med bibehållen lön men i övrigt utan kostnad för staten. Enligt TI:s mening borde S ovillkor-

ligen ha fått ersättning från statsverket för fördyrade levnadskostnader om närvaron varit oundgängligen nödvändig för fullgörande av tjänsten. Då så tydligen inte varit fallet, borde S inte vara berättigad till ifrågavarande avdrag.

KR: Ej ändring. (KR:s utslag den 15/6 1965.)

Jfr dock RÅ 1963 Fi 1311 (SN 1964 s 90). Fråga om avdrag för fördyrade levnadskostnader och resekostnader för en hos ett industriföretag anställd, som under en och en halv månad med bibehållen lön och av företaget tillerkänt resebidrag å 1.200 kr arbetat i New York hos den firma, som skött företagens patentärenden.

Arbetsgivare eller ej enligt UF?

A. En reparatör N — för vilken utfärdats debetsedel å prel A-skatt för åren 1962 och 1963 — uppbar från ett A/B ersättning för arbeten, utförda dels under tiden jan — april 1962 och dels under samma tid 1963. N påfördes kvarstående skatt på grund av 1961 och 1962 års taxeringar. Bol verkställde ej avdrag för den kvarstående skatten.

Vederbörande lokala skattemyndighet fastställde att, enär bol i egenskap av arbetsgivare för N under nämnda tider åren 1962 och 1963 underlåtit att fullgöra

på arbetsgivare ankomnade skyldighet att verkställa skatteavdrag för N påfordrad kvarstående skatt, bol jämte N var ansvarigt för 225 resp 482 kr, samt att beloppen kunde uttagas hos bol enligt 75 § 2:a st UF.

Hos Lstn hemställde bol om befrielse från skyldighet att erlägga sagda belopp, enär något anställningsförhållande enligt bol:s förmenande inte förelegat och skyldighet att verkställa skatteavdrag därför inte heller förekommit.

Efter antecknande att en lokal skattemyndighet i annat distrikt funnit, att N, som tidigare haft att erlägga prel B-skatt, men underlåtit att inbetala ifrågavarande utskylder, fr o m 1962 i stället borde erlägga prel A-skatt, samt att bol jml bestämmelserna i 18 § 2 mom uppbördskungörelsen erhållit meddelande den 22 dec 1961 om den ändrade prel skatten, utlät sig Lstn sålunda: Då jml bestämmelserna i 39 § 1 mom 2:a st UF bol haft skyldighet att verkställa avdrag för gäldande av kvarstående skatt, finner Lstn framställt yrkande icke kunna föranleda ändring i lokala skattemyndighetens beslut.

Hos KR fullföljde bol sin talan och anförde bl a, att bol inte kunde vitsorda, att det av Lstn angivna meddelandet den 22 dec 1961 lämnats bol, men att bol den 24 juli 1963 fått del av ett till N personligen från den lokala skattemyndigheten i det andra distriktet riktat meddelande med beslut om ändring betr prel skatteavdrag.

I sitt utslag yttrade KR. Vad i målet förekommit får anses giva vid handen, att ett arbetsgivare — arbetstagareförhållande i UF:s mening förelegat mellan bol och N att förty bol varit skyldigt verkställa skatteavdrag för ifrågavarande

kvarstående skatt. — Då emellertid mot bol:s bestridande i målet icke tillförlitligen styrkts, att bol före den 24 juli 1963 haft vetskap om lokala skattemyndighetens beslut om ändring av prel skatteavdrag, får bol. anses haft skälig anledning sin underlåtenhet att verkställa avdrag för ifrågavarande kvarstående skatt. KR finner förty skäligt att befria bol från ansvarighet för ifrågavarande skattebelopp. (KR:s utslag den 29/6 1965.)

B. Enligt en mellan tandtekniker E och tandläkare K ingånget avtal skulle K i E:s tandklinik få disponera dels ett rum och väntrum och dels div inventarier såsom operationsstol, röntgen, bormaskin, skrivbord, handinstrument och väntrumsmöbel, allt mot en ersättning av 100 kr för månad. K förband sig vidare att låta utföra samtliga laboratoriearbeten på E:s tandtekniska laboratorium mot arvode enligt en överenskommen prislista. K skulle bestrida kostnader för tandsköterska.

K erhöi för år 1962 debetsedel för prel B-skatt, vilken sedermera ersattes av en debetsedel för prel A-skatt. E, som underrättades härom, tillställdes jml bestämmelserna i 18 § uppbördskungörelsen den nya debetsedeln.

E, som vitsordade att K arbetade på kliniken, återsände emellertid debetsedeln. Han anförde. K uppbar ensam likvid av samtliga patienter och betalade E viss procent av sina arvoden, utgörande hyra för lokal och instrument samt arvode för av E utförda tandtekniska arbeten, varför E ansåg sig inte ha något ansvar för K. — Vid verkställd utredning framkom att E var ensam innehavare av kliniken och svarade ensam för alla kostnader för dess bedrivande samt att K för

sin medverkan ägde uppbära hälften av patientarvodena, sedan utgiften för tandteknikerarbetena frånräknats.

Den lokala skattemyndigheten fastställde, att när E i egenskap av arbetsgivare åt K underlätit att verkställa skatteavdrag och redovisa prel A-skatt, E jämte K var ansvarig för detsamma.

Hos Lstn hemställde E om befrielse från ansvarighet för skattebeloppet. Han anförde bl a. Något anställningsförhållande hade inte varit rådande mellan parterna utan allenast ett hyresförhållande. Någon lön hade inte utbetalats till K, endast betalning från K till kliniken hade förekommit, motsvarande hyreslikvider och likvider för laboratoriearbeten.

Lstn fann ej skäl bifalla framställningen, när de av E åberopade omständigheterna inte torde kunna fritaga honom från skyldigheten att verkställa avdrag för prel skatt.

Hos KR fullföljde E sin talan.

KR yttrade i sitt utslag. I målet kan icke anses ådagalagt att ett anställningsförhållande förelagat mellan E och K. Vid detta förhållande finner KR skäligt befria E från ansvarighet för ifrågasvarande skattebelopp. (KR:s utslag den 29/6 1965.)

Förbättring av brunn

En hemmansägare E, som var bosatt i ett samhälle, yrkade i sin deklaration år 1961 avdrag i förvärvskällan jordbruksfastighet med bl. a. 2.500 kr för kostnader för anordnande av djupvattenbrunn.

TN vägrade avdraget.

Hos PN yrkade E att erhålla nämnda avdrag och uppgav därvid, att den befintliga brunnen sinat till följd av grävningar för samhällets avloppssystem.

TI anförde att avloppsledningarna anlagts redan på 1930-talet och att vattenbristen huvudsakligen hade samband med en efter modernisering av E:s bostadsbyggnad år 1958 ökad vattenförbrukning.

PN lämnade E:s talan utan bifall.

Hos KR fullföljde E sin talan.

KR, som lämnade E:s besvär utan bifall, yttrade. E kan icke anses ha visat, att tillgången till vatten i den befintliga gårdsbrunnen minskat till följd av förhållanden, varöver han icke kunnat råda. Fastmera föreligger fog för antagande, att djupbrunn anordnats för att tillfredsställa ett ökat behov av vatten. Vid sådant förhållande är kostnaden icke avdragsgill. (KR:s utslag den 4/6 1965.)